

имаше саморасли пѣпеша, дыни и други видове плодове, още и гроздіе озрѣло выеаше вече по дивытѣ лози. Набрахъ си отъ всичко по малко, а отъ гроздіето повече да го изсушѣ за прѣзъ зимѣтъ за по здравѣ хранѣ. Омаянъ отъ разгледваніето на мѣстото, замръкнахъ далечъ отъ хыжѣтъ си, и сега прѣвъ пѣтъ ся рѣшихъ да спѣ пакъ на вѣнъ, връхъ едно дърво подобно на онуй на което, както може да помните, бѣхъ спалъ когато излѣзохъ най-напрѣдъ на островътъ.

На сутринь-тъ рано начнахъ пакъ обхожданието си, и слѣдъ четири мили ходеніе връхлѣтѣхъ една много пріятна долина, на която моравата бѣше много зелена и лжкытѣ поцстрены съсъ всякакви травы и цвѣтя, сякашъ че приличахъ на обработены градини; и едно весело малко поточе течеше прѣзъ срѣдъ тѣхъ. О! колко ми бѣше драго като гледахъ таквызъ едни хубавы мѣста, на които самъ азъ бѣхъ властникъ.

Намѣрихъ много дръва какаови, лимоновы, кытровы и гранатовы, на които плодетѣ ако и дивы, но пакъ имахъ дѣбъръ вкусъ, и сокътъ